

عنوان مقاله:

آیا ترجمه ادبی نوع خاصی از ترجمه است؟

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1377)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

فاطمه عشقی - هیئت علمی دانشگاه علامه

خلاصه مقاله:

۱- ترجمه و تاریخ پیش از اینکه درباره ترجمه ادبی صحبت کنم، لازم می دانم محدودیت های موجود این مبحث را خاطر نشان سازم: همان طور که ژور ژمونن، به حق، اظهار می داند، تمام عقاید بر ضد ترجمه در یک جمله خلاصه می شود: ترجمه متن اصلی نیست؛ می توان به منظور نزدیک شدن به متن اصلی، به ترجمه های متعدد و تقریبی مراجعه کرد و در این زمینه، به تمام موارد، از جمله معنا شناسی، سبک شناسی، مسائل فرهنگی، زیبایی شناسی و حتی مسائل شخصی توجه داشت. اما این نزدیک شدن نباید ما را از خواندن متن اصلی دور دارد. متاسفانه این امر همیشه امکان ندارد و ترجمه، با تمام مشکلات آن، لازم به نظر می رسد. در واقع، وجود ترجمه از زمان های باستان، بر این نکته مهر تایید می زند و چون ترجمه وجود دارد، یادآوری تاریخی آن چراغی فرا راه مترجمان (و خوانندگان) امروزی است که کاملا قبول ندارند مسائل آنها همان مشکلات گذشتگان است. دور نمای تاریخی، درس پربراری در زمینه ترجمه است که نویسندگان بزرگی مانند کاری، ژ. مومن، ت. صاوری، و. لاربو و دیگران، به طور مفصل نشان داده اند. تدریس تاریخ ترجمه در زمانی برای آموزش مترجمان جوان لازم می نماید. به ویژه آموختن اصولی ترجمه های متناوب متونی مانند تورات و انجیل که مترجمان آنها سعی کردند، تا آنجا که امکان دارد، همان پیام را با وفاداری به خواننده برسانند. چنین متونی به طور مرتب مورد بازبینی، تغییر و تصحیح مجدد قرار می گیرد. زیرا: الف) برای دست یابی به معنی اصلی، پژوهش های رقابت آمیز در زمینه تفسیر و تاریخ درک بیشتر را امکان پذیر می سازد (ب) در هر دوره ای، مطالعه مسلسل این متون بر مبنای زیبایی شناسی و سبک شناسی، به شناخت تغییرات دستو زبانی و معنا شناسی کمک می کند.

کلمات کلیدی:

ترجمه ادبی، زیباشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393466>

